

РЕШЕНИЕ

№ 383

гр. София, 12.03.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.02.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Любка Стоянова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **7937** по описа за **2009** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 07.08.2009 г. по НАХД № 4984/2009 г., Софийски районен съд, НК, 5 състав е изменил наказателно постановление № ДФР/НП-22 от 06.04.2009 г., издадено от П. Г. С. – Председател на Държавна агенция „Национална сигурност”, с което на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от И. Д. А., на осн. 23, ал., вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 5 000 за нарушение на чл. 6, ал. 2 от ЗМИП, като е намалил размера на наложеното административна наказание „имуществена санкция” на 2 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, чрез юрисконсулт Д.Р., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Поддържа се, че административният орган правилно е индивидуализирал административното наказание, а съдебният акт не е съобразен с целите, които следва да се постигнат с налагане на наказанието, съгласно разпоредбата на чл. 36 от НК, за постигане на индивидуалната и генералната превенция. Иска се отмяна на решение от 07.08.2009 г. по НАХД № 4984/2009 г., Софийски районен съд, НК, 5 състав и потвърждаване на посоченото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез своя процесуален представител, взима

становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 21.04.2008 г. в [населено място] около 12:32:45 часа в обменно бюро за обмяна на валута, стопанисвано от [фирма] е извършена продажба на 21 100 евро с левова равностойност 45 183,60 лева по курса за деня, без обменно бюро [фирма] да идентифицира физическите лица, които са действителни собственици на клиента. Срещу търговеца е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 6, ал. 2 от ЗМИП.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление № ДФР/НП-22 от 06.04.2009 г. от П. Г. С. – Председател на Държавна агенция „Национална сигурност”, с което на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от И. Д. А., на осн. 23, ал., вр. ал. 1 от ЗМШП е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 5 000 за нарушение на чл. 6, ал. 2 от ЗМИП

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде изменено, като се намали размера на наложеното административна наказание „имуществена санкция” от 5 000 лв. на 2 000 лв.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по

делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.08.2009 г. по НАХД № 4984/2009 г., Софийски районен съд, НК, 5 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.